

om den Skolelov eller Skoleordning, hvorunder vi nu leve, at det var klart, at han egentlig ansaa det for at være noget ubeldigt, at denne Skoleordning var kommen i Steedet for den gamle saakaldte Madvigske, saa er jeg i det væsentlige enig med ham. Jeg er ogsaa enig i, at de Klager, der den Gang lode over Overlægselse af de unge og over Overanstrengelse under den daværende Skoleordning, være i høj Grad overdrevene, og det er et Spørgsmaal, om de overhovedet nogenstunde have været berettigede. Jeg er selv bleven Student under den tidligere Skoleplan, og jeg maa tilstaa, at jeg har aldrig mærket noget til Overlægselse i min Skoletid, og de, der virkelig havde Evne til at studere, mærkede heller ikke noget dertil; da havde vi ganske anderledes Tid, end Skoledisciplinene have nu, under den nuværende Skoleordning, til at beskæftige os med, hvad der interesserede os udenfor det egentlige Skolearbejde. — Jeg vedkender mig derfor aabent, at jeg betragter den Skolelov, som nu gælder for de lærde Skoler, og dens Indførelse som et meget stort Misgreb, og jeg vedkender mig ligeledes aabent, at jeg i høj Grad vilde ønske, at man kunde komme tilbage — for Flertallet af de studerendes Uddannelse — til en lignende Ordning som den, der bestod før 1871. For saa vidt kan jeg altsaa sige, at jeg er enig med det ærede 12te kongevalgte Medlem. Paa den anden Side vil jeg gerne besvære mig for i alle Stykker at være en frisindet og liberal Mand, og jeg anerkender fuldstændig, at der fra Repræsentanter for de matematisk-naturvidenskabelige Fag kan være Anledning til at ønske en paa dette Fag mere beregnet Uddannelse for dem, der senere skulle studere det. Jeg mener derfor — og denne min Mening er bleven i høj Grad bestyrket ved de Udtalelser, der faldt i forrige Møde — at det, som vilde være det ønskelige, men som jeg ikke mener, at Tiden endnu er kommen til, det er, om man førte Flertallet af vore offentlige lærde Skoler i alt væsentligt tilbage til den Indretning, den Ordning, som fandt Steb før 1871, kun i enkelte Henseender maaske lempede efter de Erfaringer, man ved Ubedelingen har gjort, og om man saa maaske ved Siden af dette gav de matematisk-naturvidenskabelige Fag nogle Skoler, hvor de matematisk-naturvidenskabelige studerende kunde uddannes, saaledes som man nu ønsker og mener, at det skal gøres. Det er en Tanke, som jeg, efter hvad jeg kender til de Forhandlinger, der føres i Thykland om en Reform af de lærde Skoler, der vinder flere og flere Tilhængere. Naar der i et

foregaaende Møde baade fra det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn og fra den højtærede Minister er faldet Udtalelser, som vidne om, at de begge antage, at Fremtiden vil medføre en anden Ordning, som den højtærede Minister først havde tænkt paa nu at indføre, saa skal jeg ikke indlade mig paa at være Profet overfor dem, men jeg vil tillade mig at udtale en høj Grad af Tvivl om, at det virkelig vil ske. Jeg tror meget mere, at det Udtryk, den højtærede Minister brugte, naar han sagde, at han i denne Sag sidder som imellem to Stole, er et aldeles korrekt Udtryk og vil vedblive at være det saa længe, indtil man faar saaledes delt mellem de to Retninger. — Man kunde tænke sig at komme tilbage til Enhedsstolen paa den Maade, at de matematisk-naturvidenskabelige Fag maatte finde sig i at lide en lignende Indskrænkning som den, den var underkastet før 1871, men saa vilde Klagerne bestandig lyde fra den Side og aldrig forstumme. Man kan gaa den anden Vej, man kan gaa dertil, at man afskaffer det græske Sprog — og, saaledes som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn antydede, kommer man i saa Fald ogsaa nok til, at det latinske Sprog følger efter det græske. — Det kan naturligvis gøres, men saa vil der fra dem, der holde paa Landsvidenskaberne og holde paa hele den Side af Dannelsen, altid være den samme Misfornøjelse. Jeg tror derfor, at Udviklingen vil komme dertil, at man en Gang vil blive nødt til at sondre, men som jeg før sagde, jeg tror ogsaa, at Tiden dertil endnu ikke er kommen, og at det, der nu maa arbejdes paa, er, at vi kunne faa ændret lidt ved de værste Ulemper i den bestaaende Ordning, saa længe indtil man faar gjort det klart, at man maa gaa den af mig antydede Vej. Jeg er derfor den højtærede Minister overmaade taknemlig, fordi han har indskrænket sit oprindelig paatænkte Forslag, saaledes som han har gjort. Jeg vil sige, at der findes i det Forslag, han har forelagt os, adskilligt, som har min fulde Sympati, men jeg maa rigtig nok tillige tilføje, at der ogsaa findes adskilligt, som jeg overmaade nødig vilde se ophøjet til Lov. Jeg skal nu først begynde med at følge den samme Ordning, den samme Plan for det, jeg har at sige, som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn fulgte, idet jeg først vil tale om de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som have min Sympati, og som jeg er glad ved, og derefter tale om det, som jeg er misfornøjet med.

Det, som jeg først skal nævne, er Forslaget om, at Matematikken skal føres gennem hele Skolen indtil Studentereksamen, men paa dette Punkt er jeg nødt til at ud-